

Belangrijk punt uit dit artikel is dat uit een onderzoek in Engeland blijkt dat 54 procent van de mensen spijt heeft van de scheiding. Is dat in Nederland anders?

Inkomen: vaders gaan er na echtscheiding financieel 7 procent op vooruit, moeders 23 procent op achteruit. Voor kinderen is scheiden lijden. Zorgverdeling nog grotendeels traditioneel.

Artikel Volkskrant, 23 mei 2016, met 23 reacties online

[In de Amersfoortse vinexwijk Vathorst stranden vele huwelijken.](#)

Preventie scheidingen is taak van de overheid

In navolging van de gemeente Amersfoort moet de het rijk echtscheidingen ontmoedigen.

Door: Bregje Dijksterhuis, rechtssocioloog en alimentatie-specialist, 3 mei 2016, 02:00

Het aantal echtscheidingen neemt sinds jaren weer toe, ook in de wijk Vathorst. De gemeente Amersfoort beschouwt dit als onwenselijk, bestempelt de preventie van scheiden als een overheidstaak en is daarmee pionier. Het hoge scheidingspercentage wordt voor het eerst door de overheid in dezelfde categorie geschaard als schulden, verslaving, klimaatverandering. Dat is een breuk met de kijk op scheidingen vanaf 1971, het jaar waarin de 'grote leugen' werd afgeschaft, tot nu. De afgelopen 45 jaar was het beleid gericht op de harmonieuze scheiding. Nu komt daar dus preventie als overheidstaak bij.

De kern waar het om draait is of preventie van scheidingen inderdaad een taak van de overheid moet zijn. Het antwoord is: ja, dat ligt voor de hand. Het gaat om kinderen, dus een kwetsbare groep. Het ingrijpen van de gemeente Amersfoort vindt zijn grond in de sociaal-wetenschappelijke internationale literatuur en rapporten van de Kinderombudsman hierover. De cijfers laten zien: scheiden is lijden voor veel kinderen.

Dat betekent niet dat scheiden altijd voorkomen moeten worden; sterker nog, in onhoudbare situaties kan scheiden het beste idee zijn. Het zou wél wenselijk zijn als de overheid zijn verantwoordelijkheid neemt bij het terugdringen van ondoordachte en ongeïnformeerde scheidingen. Uit een Brits onderzoek uit 2014, waarbij tweeduizend mensen werden geënquêteerd, blijkt dat 54 procent van de mensen spijt heeft van de scheiding. Uit onderzoek zou moeten blijken of dit ook voor Nederland geldt, de cijfers zullen er waarschijnlijk niet ver van verwijderd zijn.

De juridische procedures rond scheiding nemen een enorme hap uit het budget van de rechterlijke macht en Rechtsbijstand

Neem alleen al de financiële situatie na de scheiding: de financiële levensstandaard van het gezin waarin het kind minstens de helft van de tijd opgroeit, bij de moeder, keldert gigantisch na scheiding; het CBS publiceerde onlangs opnieuw een onderzoek waaruit blijkt dat alleenstaande ouders er financieel op achteruit gaan. Let wel, dat zijn meestal de moeders. Uit onderzoek van het CBS van ruim tien jaar geleden blijkt dat vaders er 7 procent op vooruit gaan na de scheiding en moeders 23 procent op achteruit. Wanbetaling van alimentatie neemt elk jaar toe.

De kosten voor de samenleving zijn enorm. De juridische procedures rond scheiding nemen een enorme hap uit het budget van de rechterlijke macht en Rechtsbijstand. Alimentatie is het belangrijkste geschilpunt. Bureau Jeugdzorg en de gemeenten hebben een kluit aan vechtscheidingen.

En daarnaast spelen kwesties als de zorgverdeling, kinderen die hun vaders nauwelijks zien, loyaliteitsconflicten. Bij kinderen uit gebroken gezinnen is vaker sprake van slechtere schoolresultaten, criminaliteit, gedragsproblemen, psychische problemen en bindingsproblemen.

Zorg als overheid in ieder geval voor een eenvoudig en rechtvaardig alimentatiestelsel

Kortom; het voornemen van de gemeente Amersfoort vindt zijn grond in de statistiek. Hoe kan Amersfoort dit aanpakken?

Allereerst: gesprekken met een relatiedeskundige is een idee, maar het is onnodig dat die met een religieus sausje worden overgoten. Daarnaast zouden online-tools met goede voorlichting over alimentatie en andere scheidingskwesties een aanvulling zijn. Amersfoort kan leren van de ervaringen met de schuldenproblematiek, waarbij al lange tijd wordt ingezet op preventie.

Ten tweede: dit is geen regionaal verhaal, Amsterdam is de scheidingshoofdstad. De centrale overheid, de Tweede Kamer, hoort voorop te lopen. De wetsvoorstellen, scheiden zonder rechter, beperking gemeenschap, alimentatiestelsel, zijn gericht op

het verbeteren van het proces rond de scheiding. Waar blijft de wetgeving rond preventie?

Het is de taak van de Tweede Kamer om het gedrag van burgers rond huwelijk en scheiding te sturen, bijvoorbeeld met betere voorlichting aan ouders over de financiële gevolgen van scheiding. Zorg als overheid in ieder geval voor een eenvoudig en rechtvaardig alimentatiestelsel; dan kunnen mensen die een scheiding overwegen zelf berekenen wat de scheiding hen gaat kosten of opleveren.

Daarnaast zou je de discussie kunnen opwerpen of aan het breken van een huwelijkscontract een prijskaartje zou kunnen hangen. Daarmee sluit je aan bij andere contracten in het privaatrecht.

Reacties

- **K.gum** - woensdag 4 mei 10:23 Werkelijk waar: de stoom komt uit mijn oren, bij een artikel zoals hierboven. Zij we verlost van de verstikkende invloed van de kerk, komen er vanuit de samenleving normerende/dogmatische geluiden van hoe je zou moeten leven. En het ergste van alles...omdat het de samenleving geld kost! Zorg dan dat mensen geen diploma's nodig hebben om bij iemand de ramen te kunnen zemen en geeft ze de ruimte hun eigen groente te verbouwen. Potverdorie, je kunt niet eens voorzien in je eigen behoeften, zonder allerlei formaliteiten van "de samenleving" al wil je...Hou toch op, zeg!
- **K.gum** - woensdag 4 mei 10:11 En als laatste: Als je zo nodig preventief wil zijn, vanuit de drang mensen op te voeden....geef dan voorlichting over de schadelijke werking voor kinderen, als hun ouders gelijk weer in een nieuwe relatie gaan investeren. Adviseer mensen, nog minimaal 2 jaar relatievrij te blijven zodat je na de scheiding, eerst alles op poten kunt krijgen. Vreselijk voor kinderen, als ze aan het rouwen zijn en aan moeten zien hoe hun ouders op roze wolkjes lopen en daarbij hun nieuwe partner alle ruimte geven om mee op te gaan voeden.
- **Nellie** - woensdag 4 mei 09:37 Niemand is gebaat bij een vechthuwelijk. Wel zou het enorm schelen als ouders ook na de scheiding het belang van hun kinderen te allen tijde voorop zouden stellen in plaats van zich, zoals nu in de meeste gevallen, als pubers op de relatiemarkt te werpen en zo die kinderen ook nog eens op te zadelen met een hoop onrust en met een beetje pech een 'samengesteld gezin'. Als zorg en aandacht voor de kinderen hoe dan ook de norm zou worden zou scheiden voor velen minder aantrekkelijk worden. De

feministische overheid is als het gaat zorg voor de kinderen wel de laatste die recht van spreken heeft.

- **Lona7** - woensdag 4 mei 09:26 Arrogante kolder en tevens een oproep voor een politiestaat.
- **Riet Pluim** - dinsdag 3 mei 22:47 Preventie oké, maar hoe moeten die preventieve maatregelen eruit zien? Wat is er preventief aan voorlichting over de financiële gevolgen? Er zal geen stel door bij elkaar blijven. Dijksterhuis is gefixeerd op geld. Stel eerst eens de vraag: waarom scheiden mensen eigenlijk?
- **Tarak** - dinsdag 3 mei 22:01 Ik ben het helemaal met mevrouw eens. Mevrouw Dijksterhuis denkt zelf wel een partner uit te zoeken, maar dat kan ik als ambtenaar veel beter dan zijzelf. Het is de overheid die voor mw. Dijksterhuis bepaalt wat goed voor haar is. Ook of mevrouw Dijksterhuis kinderen krijgt of überhaupt recht op kinderen heeft is iets wat de ambtenarij veel beter voor haar kan bepalen dan zij dit zelf kan. En als mw. Dijksterhuis zou willen scheiden.....nou dat maken wij van de overheid wel voor haar uit. Een uitstekend voorstel van mevrouw Dijksterhuis dus! Wel de belastingen verhogen om dit te financieren.
- **AdVader** - dinsdag 3 mei 17:36 uiteraard moet de overheid primair normale gezinnen stimuleren en faciliteren, ECHTER, sinds 1997 is de definitie van gezin vervalst in "een huishouden met kind(eren)", daardoor wordt natuurlijk familielevens gemold en gedevalueerd, en worden kinderen alsof normaal in abnormale situaties gebracht, arme arme kinderen, en vaders..
- **Barometer** - dinsdag 3 mei 17:28 Voorlichting is geen voorbehoedmiddel voor echtscheiding. Als mensen op elkaar uitgekeken zijn, druk bezig zijn met chatten en heimelijk afspraakjes maken met het andere geslacht dat nog spannend is (dat alles geschiedt nog net voordat de kinderen naar bed gaan) is de breuk al een feit. De moderne mens kan gewoon niet meer tegen de herhaling van handelingen in zijn of haar leven. Dat heet 'sleur'. Hij wordt op zijn wenken bediend door reclame die uitnodigt om vreemd te gaan. Het is de verveling die toeslaat, indien niet iedere minuut meer besteed moet worden om te overleven.
- **WebKrant07** - dinsdag 3 mei 17:05 Een tijdje geleden bleek uit onderzoek dat kinderen graag les willen over relaties en seksualiteit. Zouden we daar niet eens mee beginnen dan? Zodat ze leren wie ze zelf zijn of willen zijn en ze later als volwassene precies weten wat ze kunnen verwachten als ze besluiten te gaan trouwen en kinderen krijgen? Nu is de kans mij te groot dat ze van hun ouders het verkeerde voorbeeld krijgen. Partner, vader of moeder zijn moet je misschien gewoon leren.
- **Bob van Leusden** - dinsdag 3 mei 16:58 "Daarnaast zou je de discussie kunnen opwerpen of aan het breken van een huwelijkscontract een prijskaartje zou kunnen hangen. Daarmee sluit je aan bij andere contracten in het privaatrecht" - Brechtje heeft het niet echt begrepen - het huwelijk is geen privaatrechtelijke overeenkomst tussen twee natuurlijke personen maar een verplichting van twee personen jegens de overheid waarbij ze instemmen met allerlei ouderwetse inmenging van de staat in hun privéleven.

- **Benjamin David** - dinsdag 3 mei 16:07 Als je na een scheiding wéér trouwt, ja dan heb je een probleem want dan heb je niets geleerd. Door de bank genomen eindigt één op de drie huwelijken in een scheiding.
- **alfreddj** - dinsdag 3 mei 15:57 Heel moedig van de gemeente Amersfoort, ook gezien alle reacties hieronder. Het zijn vaak psychologen die scheidingen aanraden terwijl een partner depressief is. Die depressiviteit licht zeker niet alleen aan de eerdere keuze van een levenspartner. In de drang om iets te doen raadt men dan scheiden aan. Vooral vrouwen zijn gevoelig voor deze zachte drang. Het belangrijkste wat de overheid kan doen is een convenant sluiten met deze beroepsgroep om het fenomeen scheiden weer terug te brengen tot normale percentages.
- **Will Mac Gillavry** - dinsdag 3 mei 14:11 Beter is preventie van het huwelijk. Dat volgt vanzelf als de meestverdienende door de trouwambtenaar al bij ondertrouw wordt voorgelicht over wat er in de wet staat over scheiding: met name partneralimentatie en kwijtraken van helft van zelf opgebouwd pensioen.
- **daniel37** - dinsdag 3 mei 13:49 Van de gespierde taal dat de overheid scheidingen moet voorkomen blijft aan het einde niet veel meer over. Verder dan duidelijkheid in financiële zin komt de schrijfster niet, en het doet nog steeds bitter weinig aan de keiharde realiteit van vechtscheidingen en alimentatiewanbetalingen. De schrijfster laat ook volkomen in het midden hoe kinderen zouden opgroeien in een gezin waarin pa en moe alleen voor het geld bij elkaar bleven en elkaar verder zoveel mogelijk mijden.
- **Andrej Rubljev** - dinsdag 3 mei 13:46 Lies, damned lies and statistics. Vaker problemen bij kinderen van gescheiden ouders. Vergeleken met??? Een vechtscheiding is geen lolletje. Een vechthuwelijk is een hel. Daarmee moet je de kinderen vergelijken, niet met gelukkige huwelijken. Mijn kinderen zien nu tenminste hoe het ook kan: een harmonieuze relatie. Ze zijn dol op de nieuwe partners. Ja ik heb, ook als man, minder te besteden en woon veel kleiner, maar ik ben veel gelukkiger. Sommige huwelijken worden niet vanwege de juiste redenen gesloten.
- **Karl-Marx-op-klompen** - dinsdag 3 mei 13:46 Het beste is te voorkomen dat mensen hoegenaamd of te snel trouwen. Eerst maar eens verplicht 2 jaar in ondertrouw om aan te tonen dat je gezamenlijk een huishouding kunt voeren. Je moet trouwen moeilijker maken, niet scheiden.
- **sfred** - dinsdag 3 mei 13:37 Om extra kosten bij echtscheiding voor de samenleving te voorkomen is het wellicht tijd voor een, bij het afsluiten van een huwelijk, verplichte; Scheidingsrisicoverzekering. Analoog aan de vaak verplichte, Overlijdensrisicoverzekering bij de aankoop van een huis.
- **Bastiaan Spanjaard** - dinsdag 3 mei 13:21 Er zijn volgens mij nogal wat kanttekeningen bij de beschreven statistiek te zetten. Bijvoorbeeld: dat je spijt hebt van een beslissing,

impliceert niet dat die beslissing verkeerd was. En dat kinderen van gescheiden ouders (ik gebruik maar even niet de tendentieuze term "gebroken gezinnen") meer problemen hebben, wil ik graag geloven. Je zou dat moeten vergelijken met kinderen uit gezinnen waar de ouders hebben besloten niet te scheiden, niet met kinderen uit allerlei gezinnen. Hopelijk wordt de statistiek in Amersfoort nauwkeuriger gedaan dan het in dit stukje beschreven staat.

- **Eric_R** - dinsdag 3 mei 13:19 "Uit een Brits onderzoek uit 2014, waarbij tweeduizend mensen werden geënquêteerd, blijkt dat 54 procent van de mensen spijt heeft van de scheiding." Dat klinkt dramatisch, maar het getal is onmogelijk te interpreteren zonder aanvullende informatie. Wat hield 'spijt' in dit onderzoek in? En in welke *mate* hebben die mensen 'spijt' van hun beslissing? Is het mogelijk dat je tot op zekere hoogte 'spijt' hebt van een beslissing en toch nog steeds vindt dat het de juiste beslissing was? Hoeveel procent van de mensen heeft in het algemeen spijt van welke beslissing dan ook? Enzovoorts, enzovoorts.
- **Blame Dutchie** - dinsdag 3 mei 10:26 De overheid als Nieuwe Kerk, gaat ze politiek correcte paters langs sturen om te monitoren of de burgertjes - die het allemaal niet zo goed begrijpen - nog wel op het goede pad zijn? Voorzichtig aandringen op meer online gaan om het allemaal maar van je af te schrijven - in dialoog met een chatbot? Hou toch op. De regering met zich niet met het persoonlijke leven bemoeien, maar faciliteren. Zorg dat mensen deel uit maken van een gezondere, socialere samenleving. Steek hand in boezem, stop burgers te treiteren en richt je op de grotere lijnen. Nederland - Kneuterland, zeiken naar beneden.
- **J.L. Nijholt** - dinsdag 3 mei 08:34 Overheidspreventie van scheidingen? Dat klinkt redelijk, maar zoals in het verhaal zelf tussen de regels door al blijkt: de meeste scheidingen (en de aanleiding daartoe) volgt meestal niet uit redelijke overwegingen. Te vrezen valt, dat als de overheid zich hier ook al mee gaat moeien, het dezelfde kant op gaat als alcoholpreventie: nobel doel, gering effect. Dus per saldo eveneens verspilling van gemeenschapsgelden. Scheiden doet lijden, inderdaad; niemand doet zoiets namelijk voor zijn plezier. Blijft over: betere voorlichting. Het lijkt me dat daar wel een overheidstaak ligt.
- **Wierd Kaltmann** - dinsdag 3 mei 08:22 Als de overheid een taak krijgt bij preventie van een scheiding, zou de overheid dan niet ook een taak krijgen bij preventie van een huwelijk? Of bij preventie van het stichten van een gezin? En wat als een gepreventeerde scheiding later leidt tot een gezinsdrama? Dan komt dat zeker ook op het conto van de overheid en worden

verantwoordelijkheden afgeschoven. Met nog mogelijk aansprakelijkheidsstellingen ook zeker. Het lijkt mij geen goed idee dat de overheid zich zo inmengt in persoonlijke omstandigheden. Goede voorlichting, heldere spelregels en eenvoudige procedures, da's genoeg.

- **rope88** - dinsdag 3 mei 07:10 Ehm, hier wordt weer eens menselijke ellende in het financiële getrokken. En vooral financiële redenen moeten de drijfveer vormen voor overheidshandelen om diep in de privésfeer van burgers in te grijpen? Waar houdt dat dan op? Wil je het goed doen, dan moet het Rijk in het voortraject al beslissen of mensen met elkaar mogen trouwen: statistisch gezien kun je vast voorsorteren op de mogelijkheid tot scheiding van niet bij elkaar passende figuren. Kun je gelijk als overheid ook beslissen óf en hoeveel kinderen ze moeten krijgen en van welke soort. Zijn vast wel statistieken over.